

for en saadan forudgaaende Forhandling om deslige Forslag. Da imidlertid ikke nogen saadan har fundet Sted med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, gaar jeg ud fra, at en Undersøgelse maaste i en Retning som den, det ærede Medlem antydede, maa finde Sted efter Lovforslagets Forelæggelse, og jeg anbefaler derfor, at Sagen gaar til anden Behandling og derefter bliver henvist til nærmere Undersøgelse i Finansudvalget.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlem, der først havde Ordet, begyndte med at udtale som sin Forudsætning, at dette Lovforslag ikke vilde være blevet fremsat af mig, naar jeg ikke ved forudgaaende Forhandling var overbevist om, at det vilde kunne gennemføres. Saaledes opfattede jeg i det mindste det ærede Medlem. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at der ikke har fundet nogen som helst forudgaaende Forhandling Sted fra min Side om dette Lovforslag med nogen Rigsdagsmand. Jeg tror, at Lovforslaget har været lige saa ubekendt indtil det Djeblif, det blev forelagt, for Medlemmer af Højre som for Medlemmer af Venstre, for Medlemmer af dette Ting som for Medlemmer af det andet Ting. Jeg skal indskrænke mig til denne Bemærkning nu, idet bægge de ærede Talere, der have haft Ordet, have forudsat, at der vilde blive Lejlighed til senere og mere indgaaende Forhandling om selve det foreliggende Spørgsmaal.

Bouløffe: Heller ikke jeg skal indlade mig paa Realiteten af Lovforslaget. Den antager jeg, som det allerede er blevet fremhævet tilstrækkelig, vil blive gjort til Genstand for Forhandling i et Udvalg, og jeg skal ikke nægte, at jeg næsten havde troet, at 1ste Behandling vilde være bleven standset og Sagen henvist til et Udvalg. Jeg kan i væsentlige Dele af, hvad der er sagt, henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af den første ærede Taler (Hørup), og jeg kunde for saa vidt godt have ladet være at begære Ordet, men jeg kan dog ikke lade være at sige Regeringen Grunden dertil, hvis jeg og flere med mig komme til at stille os imod dette Lovforslags endelige Vedtagelse. Jeg vil ikke lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen i Dag eller senere for tredje Behandling, men til da forbeholde mig fuld Frihed. Skulde jeg til den Tid komme til at indtage en Stilling mod Lovforslaget, vil jeg sige, for at man kan vide det allerede nu, at det saa er Regeringens egen Skyld; den skal da bære det fulde Ansvar derfor. En Regering, der handler som

denne mod Folkets grundlovmæssige Ret, kan ikke vente at faa synderlig Tilslutning her i Tinget fra andre end sine Venner. Maaste Regeringen i Djebliffet har Venner nok til at føre Sagen igennem, det kender jeg ikke, og jeg vil heller ikke nu sige, at jeg selv vil være en Modstander af Forslaget, men jeg vil forbeholde mig min Ret dertil. Kommer jeg, som sagt, til at være en Modstander af Forslaget, saa er Grunden Regeringens Handlemåde over for Folket og vor Forfatning. Regeringen skal til enhver given Lejlighed have at vide, at det er den, der bærer Hovedansvaret for det, der sker.

B. Solm: Ja, det synes jo efter de stedsfundne Udtalelser af ærede Medlemmer, at man ikke ønsker nu videre at indlade sig paa Realiteten af dette Lovforslag, og der kunde jo saa maaste ogsaa være Anledning for mig til at væsonnere ligesaadan, idet der maaste senere hen vil blive Lejlighed til nærmere at komme ind paa at tale om denne Sag. Men da man jo ikke er aldeles sikker paa det, vil jeg dog tillade mig at fremsætte mine Betragtninger over dette Lovforslag allerede nu ved første Behandling. Naar man lever i en politisk Periode som den nuværende, der jo ikke alene er en Forhandlingspolitiksperiode efter manges Mening i dette Ords bedste Forstand, men ogsaa en politisk Periode, som sikkert efter alle deres Mening og Dufte, som for Djebliffet udgøre de ledende, rettest kan betegnes som en Resultaternes Periode, er det jo ret naturligt, at man kommer til at anstille Betragtninger over de Resultater, som muligvis kunne komme til at foreligge, naar man tager det foreliggende Lovforslag i Hænde og samtidig dermed ser paa de Resultater og de Understøttelseslove, der i en ikke fjern forudgaaende Tid har foreligget her i Tinget, til Fordel for andre Statsborgere. Man har jo baade her i Salen og uden for den talt ikke saa ganske lidt om disse Resultater og Lovprist dem som dem, der ere fremkomne af denne Forhandlingspolitiksperiode, der er indledet i den seneste Tid. Man har glædet sig over disse Resultater og fremhaaret et Dufte om, at de fremdeles maa gøre deres Virkning ude i Befolkningen, og man har her og andre Steder udtalt, at Befolkningen er overordentlig glad ved disse Resultater. Man har baade til den ene og anden Tid betonet, at de Resultater, som skulde fremblomstre af denne Forhandlingspolitik, skulde være Resultater, der kom Smaafolk til Gode, dem, som i saa lang Tid gennem